

دعاهای انبیاء علیه السلام در قرآن

۱- آدم و حوا علیهما السلام به هنگام توبه عرضه داشتند:

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ اعراف / ۲۳

پروردگارا ما به خود ستم ورزیدیم و اگر مارا نیامرزی وبه ما رحم نکنی هر آینه از زیانکاران خواهیم شد.

۲- حضرت نوح علیه السلام پس از ۹۵۰ سال ستم دیدن از کفار و عاجز شدن از هدایت آنان و مضطرب شدن ، عرضه داشت:

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَي الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ نوح / ۲۶

پروردگارا ! احدی از کافران را بر روی زمین وامگذار.

۳- حضرت ابراهیم علیه السلام در دعا و مناجاتش گفت:

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ شعراء / ۸۳

پروردگارم ! به من حکومت عطاکن و مرا به شایستگان ملحق فرما.

۴- حضرت موسی علیه السلام به هنگام احتیاج و نیاز عرضه داشت:

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ قصص / ۲۴

پروردگارم ! من به چیزی که تو از خیر بر من نازل کنی نیازمندم.

۵- حضرت سلیمان علیه السلام در درخواست آمرزش ، و یافتن حکومتی بی نظیر عرضه داشت:

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ ص / ۳۵
پروردگارم ! مرا بیامرز و به من حکومتی که پس از من سزاوار کسی نباشد عطا کن.

۶- حضرت زکریا علیه السلام هنگام درخواست فرزند عرضه داشت:

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ انبیاء / ۸۹
پروردگارم ! مرا تنها وامگذار و تو بهترین وارثانی .

۷- حضرت یوسف علیه السلام در مقام شکر گزاری و درخواست حاجت ، عرضه داشت:

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مَا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ ۗ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۗ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ يوسف / ۱۰۱

پروردگارم ! تو بخشی از حکومت را به من عطا کردی و برخی از تعبیر خواب ها را به من آموختی ، ای
آفریننده آسمانها و زمین ، تو سرپرست من در دنیا و آخرتی ، مرا در حال تسلیم به خودت بمیران و به
گروه شایستگان ملحق فرما.

۸ - حضرت ایوب علیه السلام در شدت بلا و مصیبت عرضه داشت:

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَيُّ مَسْنِي الضَّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ انبیاء / ۸۳
پروردگارم ! پریشانی و بلا به من رسیده و تو مهربانترین مهربانانی.

۹- پیامبر اسلام عرضه داشت:

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾ مؤمنون / ۱۱۸

۱۰- صالحان و مؤمنان هنگام اندیشه در آفرینش آسمانها و زمین عرضه داشتند

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ آل عمران / ١٩١

ای پروردگارا! تو این آسمان و زمین را بیهوده و باطل نیافریده ای ...

۱۱- ابلیس هم که در نهایت تکبر و عصیان بود، با توسل به این نام تا روز قیامت درخواست مهلت کرد:

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ اعراف / ١٤

گفت: مرا تا زمانی که همگان برانگیخته می شوند مهلت ده. (و زنده نگهدار)

➡ و خدای مهربان به خاطر این که آن رانده شده ملعون متوسل به این نام مبارک شد، خواسته اش را پذیرفت و او را تا قیامت مهلت داد.